

گزارش مورد بیماری

Case Report

گزارش یک مورد لنفوم بدخیم سلول آنالاستیک از نوع سلول B

دکتر فاطمه حاج منوجهری*

A case of anaplastic large cell lymphoma (B cell type)

F. Hajmanochehri

Abstract

Malignant large cell lymphoma is a rare and new entity and its position in some classifications for example REAL classification is in the group of peripheral T-Cell/natural killer cells. This classification somehow must be modified since some of the lymphoma show B cell marker rather than T-cell marker.

This report presents a case of anaplastic large cell lymphoma (B cell type) in which a 70 year old man had cervical lymphadenopathy. Histological and immunohistochemical findings were evaluated.

Keywords : Anaplastic Large Cell lymphoma , Lymphadenopathy , CD30

چکیده

لنفوم بدخیم سلول بزرگ آنالاستیک یک لنفوم بدخیم نادر است که جدیداً شناخته شده است. جایگاه این لنفوم در برخی طبقه‌بندی‌ها مثل REAL در گروه لنفوم‌های سلول T محیطی ، سلول کشنده طبیعی است. البته به نظر می‌رسد باید تغییراتی در این طبقه‌بندی ایجاد شود زیرا برخی از انواع این لنفوم نشان‌گرهاي سلول B را به جای سلول T بروز می‌دهند.

این مقاله به معرفی مرد ۷۰ ساله‌ای می‌پردازد که با لنفادنوپاتی گردشی مراجعه کرده و تحت بیوپسی قرار گرفته است. یافته‌های هیستولوژیک و ایمونوھیستوشیمی غده لنفاوی مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

کلید واژه‌ها : لنفوم بدخیم سلول بزرگ آنالاستیک - لنفادنوپاتی

■ مقدمه ■

سلول T است از آن به عنوان یک لنقوم نادر یاد می شود.
 (۱۱ و ۶) در یک مطالعه که در سال ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۸ بروی لنقوم های غیر هوچکینی در هندوستان انجام شد. این نوع بدخیمی $4/3$ درصد موارد را تشکیل می داد. در همین مطالعه مشخص شد که لنقوم های سلول T در این کشور نسبت به کشورهای غربی فراوانی بیشتری دارد. (۷)

■ صوری بیمار :

بیمار مردی ۷۰ ساله ساکن یکی از روستاهای قزوین و دامدار بود که در مهر ماه ۱۳۷۹ به علت لنفادنوپاتی گردنی در بیمارستان بستری شد. شروع بیماری از ۶ ماه قبل به صورت تدریجی و مراجعته به پزشک سه ماه قبل بوده است که تحت بیوپسی غدد لنفاوی قرار می گیرد. بیمار ۴۰ روز قبل از مراجعته مجدد تحت درمان سل قرار گرفته است که با توجه به عدم پاسخ درمانی و نکاتی در گزارش پاتولوژی، تحت بیوپسی مجدد قرار می گیرد. بیمار ۵ سال قبل سابقه تب مالت درمان شده داشته و خواهر فوت شده وی تیز به سل مبتلا بوده است. بیمار شکایت دیگری نداشت. علائم حیاتی و وضعیت عمومی طبیعی و در مدت چند روز بستری فقط یک مورد تب 38 درجه گزارش شد. در معاینه های بالینی به جز لتفادنوپاتی در زنجیره خلفی گردن و فوق ترقوه ای به اندازه 1 تا 5 سانتی متر و یک لنفادنوپاتی حساس و قرمز رنگ به قطر 3 سانتی متر در ناحیه زیر بغل چپ نکته ای یافت نشد.

به کارگیری روش های جدید مثل ایمونوہیستوشیمی، ساتیوژنتیک و هیبریداسیون درجا در رشته آسیب شناسی، منشاء تحول و بازنگری در شناخت و طبقه بندی ضایعه های نشوپلاستیک به خصوص لنقوم بدخیم شده است. لنقوم بدخیم سلول بزرگ آنابلاستیک یک لنقوم بدخیم نادر است که قبلاً جایگاه خاصی نداشت و اولین بار در سال ۱۹۸۵ این عنوان برای آن به کار برده شد. این لنقوم را می توان با توجه به خصوصیات سورفولژیک جزء لنقوم های هیستوسیتیک منتشر در طبقه بندی راپاپورت، لنقوم های ایمونوبلاستیک در طبقه بندی فرمول کاری و لنقوم های سلول T محیطی، سلول کشنده طبیعی در طبقه بندی ریال (REAL ۱۹۹۴) قرار داد. (۱ و ۳ و ۶)
 این بدخیمی معمولاً بدون زمینه خاص ایجاد می شود، ولی ممکن است در زمینه مایکروزیس فونگوئیدوس، بیماری هوچکین، ایدز و برخی بیماری ها مانند آنتی یوسترتیک لنفادنوپاتی، لنفوماتوئید گرانولوماتوزیس و لنفوماتوئید پاپلوزیس پوستی ایجاد شود. (۶) این بدخیمی به دو شکل دیده می شود: یکی شکل سیستمیک که مهاجم تر است و با درگیری غدد لنفاوی، مغز استخوان، دستگاه تنفس و گوارش همراه است. دیگری شکل پوستی است که سیر آهسته تری دارد و ممکن است به طور خود به خود فروکش کند. این بدخیمی در همه گروه های سنی دیده می شود و 20 درصد موارد در سنین زیر ده سال بروز می کند. (۸) لنقوم های سلول T، 10 تا 20 درصد لنقوم های غیر هوچکینی را در ایالات متحده تشکیل می دهد و با توجه به این که این لنقوم بیشتر از نوع

■ بروسی‌های پیراپالینی:

سلول‌های لنفوسيتی T و سلول‌کشنده طبیعی است، واکنش مثبت نشان دادند. به این ترتیب تشخیص لنفوم بدخیم سلول بزرگ آنالاستیک مطرح شد.

■ بحث و نتیجه‌گیری:

مشخصه میکروسکوپی لنفوم بدخیم سلول بزرگ آنالاستیک، تمایل به درگیری سینوزوئیدها در مراحل اولیه و تمایل به چسبندگی سلول‌های است. (۳ و ۸) این موضوع از یک طرف و شکل سلول‌های لنفوئیدی که به سلول‌های اپیتیالی شباهت پیدا می‌کند از سوی دیگر تشخیص‌های افتراقی مانند کارسینوم تمايز نیافته، ملانوم بدخیم و برخی سارکوم‌های نسج نرم را مطرح می‌کند. (۳ و ۸) نکته جالب این که آنتیژن فشا اپیتیالی (EMA) به صورت یک فنوتیپ انحرافی در برخی از این لنفوم‌ها دیده می‌شود، ولی منفی بودن نشان‌گر سایتوکراتین و مثبت بودن نشان‌گر آنتیژن مشترک لکوسیتی تأییدکننده ماهیت لنفوئیدی این تئوپلاسم است. مشخصه دیگر این تئوپلاسم واکنش ایمونوفنوتیپی آن است، به طوری که نشان‌گر $CD30$ یا KI که توسط یک آنتی‌بادی مونوکلنان خاص به نام $BerH2$ شناخته می‌شود در این سلول‌ها مثبت است. لفوم مثبت KI گفته می‌شد که البته بهتر است این نام‌گذاری انجام نشود. (۲ و ۶)

با توجه به مثبت بودن نشان‌گر سلول B و منفی بودن نشان‌گر سلول T و سلول‌کشنده طبیعی، ماهیت سلول‌های تئوپلاستیک تأیید می‌شود و این برخلاف طبقه‌بندی ریال است که آن را جزء لنفوم‌های سلول T

آزمایش کامل خون، لام خون محيطی، ESR و آزمایش‌های معمول بیمار طبیعی بود. رادیوگرافی قفسه سینه و سونوگرافی کبد و مجرای صفراوی نکته پاتولوژیکی را نشان نداد.

بیوپسی غده لنفاوی شامل دوغده به قطر حداقل ۲ سانتی‌متر بود که هر دو سطح مقطع غیر عادی یعنی رنگ روشن تر و قوام نرم تر از عادی داشتند. خدد لنفاوی در بررسی میکروسکوپی به علت انتشار سلول‌های آتیپیک نمای طبیعی خود را به طور کامل از دست داده بودند. این سلول‌ها بزرگ‌تر از سلول‌های آندوتیال بودند، هسته‌ای با کروماتین پراکنده و یک یا چند هستک بزرگ داشتند و سیتوپلاسم آنها متوسط تا فراوان و آمفوقیلیک بود. ساختمان خاصی توسط سلول‌ها ساخته نشده بود، ولی در برخی کانون‌ها چسبندگی سلول‌ها با ایجاد صفحه‌های سلولی همراه بود و کانون‌های کوچک و بزرگ نکروز در داخل غده لنفاوی به چشم می‌خورد. به این ترتیب تشخیص انفیلتراسیون بدخیم غده لنفاوی گزارش شد که منشاء آن می‌توانست در درجه اول یک لنفوم بدخیم و در درجه دوم یک کارسینوم تمايز نیافته باشد. جهت تأیید تشخیص، رنگ آمیزی‌های ایمونوهیستوشیمی درخواست شد که نتایج آن بدین شرح بود: نشان‌گرهای ماهیت آنتیژن مشترک لکوسیتی مثل LCA مثبت و نشان‌گر سلول اپیتیالی (سایتوکراتین) منفی بود. نشان‌گر سلول B ($CD20$) در اکثر سلول‌ها مثبت بود و این سلول‌ها واکنش خفیف تا متوسطی برای $CD30$ نشان می‌دادند. تنها برخی از لنفوسيت‌های زمینه برای $CD3$ که نشان‌گر ماهیت

بدخیم سلول بزرگ آناپلاستیک به عنوان یک تومور نادر می‌تواند در تشخیص افتراقی ضایعه‌های خوش‌خیم هیستوسمیتیک و ضایعه‌های بدخیم مثل کارسینوم تمايز نیافته قرار گیرد که بررسی ایمونو‌هیستو‌شمی در این مورد مفید است. نکته دیگر آن که با وجود ارائه طبقه‌بندی‌های متعدد و جدید برای انواع لنفوم‌ها هنوز جایگاه برخی از آن‌ها مثل لنفوم سلول بزرگ آناپلاستیک *CD30* مثبت از نوع سلول *B* نامشخص است.

مراجع :

- Cotran Ramzi S. Pathologic basis of disease. 6th ed , Philadelphia , WB Saunders , 1999 ; 652-4*
- Henry K. Thymus , Lymph Nodes , Spleen and lymphatics. 3rd ed , Edinburg , chruchill livingstone , 1992 , 803-6*
- Jaffe elaine sarkin. Surgical pathology of the lymph nodes and related organs. 2nd ed, Philadelphie , WB Saunders , 1995 , 360-2*
- Kuran KK. Aspiration cytology of malignant lymphoma associated with granuloma and granuloma like feature. cancer 1998 ; 84 (2) : 84-91*
- Lai R et al. Sinusoidal CD30 positive large B cell lymphoma , a morphological mimic of anaplastic large cell lymphoma. Mod Pathol 2000 ; 13 (3) : 223-8*
- Lee Richard G. Wintroobe's clinical*

قرار می‌دهد.^(۱) در یک مطالعه انجام شده بر روی لنفوم‌های سلول بزرگ آناپلاستیک *CD30* مثبت ، ۱۱ مورد یافت شد که نشان‌گرهای سلول *B* مثل *CD20* در آن‌ها مثبت بود و از آن به عنوان لنفوم سلول بزرگ *B* سینوزوئیدی و *CD30* مثبت یاد شده است که در ۸ مورد واکنش مثبت برای کیناز لنفوم آناپلاستیک وجود نداشت. البته این نشان‌گر در ۸۰ تا ۸۵ درصد از لنفوم‌های سلول بزرگ آناپلاستیک دیده می‌شود و به همین دلیل آن‌ها را *Alkoma* می‌نامند.^(۵) این کیناز محصول یک چسبندگی بین کروموزم ۲ و ۵ است که باعث می‌شود ژن نوکلئوفسین (یک فسفوپروتئین هسته‌ای) و ژن کیناز لنفوم آناپلاستیک (یک تیروزین کیناز) به دنبال هم قرار گیرند و توسط یک آنتی‌بادی مونوکلنان به نام *Anti-Alk* در برش‌های پارافینی قابل جستجو است.^(۶)

در ارتباط با وجود ضایعه گرانولوماتوز در نمونه اول بیمار ، قابل ذکر است که ضایعه‌های گرانولوماتوز می‌توانند به صورت همراه و یا تقلیدکننده در انواع بدخیمی‌ها از جمله لنفوم‌های سلول بزرگ وجود داشته باشند.^(۴) البته به دلیل عدم انجام کشت از نمونه بیمار ، نمی‌توان وجود آن را به طور قطعی رد یا تأیید نمود.

وجود کانون‌های نکروز در این لنفوم که یک یافته شایع است و شباهت سلول‌های نشوپلاستیک به هیستوسیت و یا وجود هیستوسیت‌های واکنشی زیاد در یکی از انواع این لنفوم می‌تواند ماهیت ضایعه را مخفی نماید و تشخیص یک ضایعه هیستوسیتیک و گرانولوماتوز خوش‌خیم همراه با نکروز مثل سل را مطرح سازد.^(۲ و ۶) می‌توان نتیجه گرفت که لنفوم

- hematology. 9th ed , Philadelphia , Lee and Febgiger 1993 , Vol 2 , 2093-2102
7. Naresh Kn et al. Disturbation of various subtypes of non-hodgkin's lymphoma in India. Ann oncol 2000 ; 77 (Supp 11) : 63-7
8. Rosai Yuan. Ackerman's surgical pathology. 8th ed , st louis , mosby , 1996 , Vol 2 , 1728-9
9. Trinei M. A new variant anaplastic lymphoma kinase (ALK) fusion protein in a case of ALK positive anaplastic large cell lymphoma. Cancer Res 2000 , 60 (4) : 793-8